

Skatteopkræver og indkassere Menneskenes Syndeskyld, — og herpaa har jeg netop i Gaar faaet den ønskeligste Bekræftelse.“

„Aa—haa! Saa vidt er det altsaa kommet med Dem! Saa forstokket er De allerede bleven, at jeg skal høre alle Væver Hansens Floskler af Deres Mund! Sandelig, De har været en lærvillig Elev, Hr. Hansted! Er det saaledes fat med Dem, saa forstaar jeg, at jeg kan spare mig Ulejligheden med at forsøge paa at bringe Dem til Fornuft . . . Men saa er De vel ogsaa forberedt paa,“ fortsatte han med hævet Stemme og traadte nu Emanuel helt ind paa Livet. „Saa er De vel ogsaa forberedt paa de Skridt, som jeg agter at foretage efter dette? Kort og godt, Hr. Kapellan! De har at vælge nu — enten mig eller Væver Hansen!“

„I saa Fald . . . er Valget truffet.“

„Ja saa! Meget godt! De taler dristigt! . . . Men forstaar De ogsaa ret, hvad dette vil sige? Er De klar over, at dette betyder, at Deres Tid her hos mig da er forbi . . . uigenkaldelig forbi, forstaar De?“

„Det har jeg netop tænkt mig. Men jeg har fra nu af min egen Gærning her i Sognet, — og den forbliver ganske upaavirket af, om jeg er Provstens Kapellan eller ikke.“